

paa at benytte den Magt, han kunde have — og det kunde jo tænkes i et eller andet Tilfælde, at en saadan Vaad maatte søge Land, og Tollene kunde komme til Uleilighed eller faae Uleilighed af, at de have sikkert paa vort Territorium — skulde en saadan Politiebedsmand tænke paa, at han vilde tage sig af og beskytte de Fiskere, som Indenrigsministeren ikke beskytter, vilde han naturligvis opgive en saadan Tanke efter at have læst Instruxen. Da han ser, at der er et Skib ude, som har den særlige Opgave at beskytte Fiskerne, og at dette Skib har Instrux om ikke at gjøre de fremmede Fiskere det Mindste, gjør han naturligvis heller ikke Noget. Altsaa, denne Kanonbaad er saa langt fra at være til nogen Nytte, at den tværtimod er til Fortræd. Den er ligefrem et yderligere Middel til at gjøre de danske Fiskeres Stilling endnu mere utaalelig, end den i Forveien er gjort fra Indenrigsministeriets Side. Den høitærede Indenrigsminister har dog bebudet, at der i Udvalget vilde blive Mulighed for en Forstaelse, og han vil der give Oplysninger af en saadan Natur, at han derigjennem haaber at kunne faae en Overenskomst med Udvalget til 3die Behandling. Jeg skal derfor ogsaa nu ikke komme nærmere ind paa denne Sag, men udtale Haab om, at det maa lykkes at komme til en saadan Forstaelse, at de danske Fiskere blive beskyttede i deres Ret, thi jeg er ikke af dem, der særlig ønske, at denne Kanonbaad skulde blive ubevilget. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem for Bræsts Amts 3die Valgfreds (Veth). Jeg tror, at naar den virkelig bliver anvendt paa den Maade, den skulde anvendes, kunde den udrette ikke saa ganske lidt til Beskyttelse af vore Fiskeres særlige Privilegier eller Forret paa dansk Søterritorium, men naar den anvendes paa den Maade som nu, nemlig til Fordel for de svenske Fiskere, er der ingen Grund til at bevilge den; saa er det rimeligst, at den bevilges fra svensk Side.

Indenrigsministeren (Skel): Naar det ærede Medlem (Holstein), som nu satte sig, havde lagt lidt mere Mærke til min Udtalelse, og navnlig erindret sig det fra min Side nærede Haab om, at jeg ved Konferencen med Udvalget og ved at meddele Oplysninger, som jeg ikke her kan eller vil meddele, tror jeg, han kunde have sparet sig en stor Del af den Række af Bemærkninger, som ikke vinder i Styrke, i det Mindste ikke hos mig, fordi de altid fremkomme i saa stærk en Form. En Sag vinder ikke i Vægt, fordi man altid vælger de allerstærkeste Udtryk,

fordi man søger de stærkeste og mest urimelige Motiver for at kunne hebreide den Paagjældende hans Forhold i en saadan Henseende. Jeg skal ikke indlade mig paa at svare paa Alt, hvad der blev sagt; thi en Del af det var umotiveret. Jeg har aldrig sagt, at jeg stolde paa Fiskerilovens Gjenneførelse for at kunne beskytte Landets Sudbyggere i deres naturlige Ret til at være enberettigede til at fiske paa dansk Søterritorium, men jeg har sagt, at dersom man havde behandlet Fiskeriloven, havde jeg saact et Grundlag for en Forhandling, der havde været bedre end det, jeg nu staar paa. Det er muligt, at den ærede Ordfører ikke forstaar mig, jeg vil ikke udtale mig tydeligere i denne Retning; men da jeg har sagt, at jeg vil nærmere forhandle med Udvalget, er det ikke høimodigt af den ærede Ordfører, at han gaar saa ganske hensynsløst tilværks imod mig i denne Sag. Enkelte Smaaemærkninger, som jeg rent ud sagt finder urimelige, ere vel ogsaa komne frem i det ærede Medlems Svar for at sige noget ret Saa- rende eller Noget, der ret skulde bevise min feile Opfattelse af Forholdene. Naar der jaaledes er talt om, hvorvidt det kunde være rigtigt af Fordelagtighedshensyn for Landbefolkningen at tillade fremmede Fiskere at fiske paa dansk Søterritorium, saa behøves det dog ikke absolut at vendes deril, at man for Landbefolkningens Skyld aldeles skulde lade være at tage Hensyn til Fiskerne; det kan jo være, at den Befolkning, der har Nytte, og væsentlig Nytte, af et billigt Føde- middel, ogsaa kan være værdt at tage Hensyn til, og det kommer ganske an paa Betydningen af Fiskeriet de forskjellige Steder, hvilken absolut Ufrænkkelighed der skal tillægges Fiskerne. Jeg skal imidlertid ikke lade mig lokke ind paa en Diskussion, hvor det skulde se ud, som om jeg savnede den overordentlige Interesse for Fiskerne, som der jo slet ikke er Tvivl om, at den ærede Ordfører nærer, men jeg forbeholder ogsaa mig at have Interesse for Fiskerne, og den har jeg viist ved at forelægge et Lovforslag, som jeg ansaa for at være i deres Interesse, og som Andre ogsaa have anset for at være i deres Interesse, og som indeholdt Bestemmelser, der have fundet almindeligere Tilslutning ved, at det har viist sig ikke, som den ærede Ordfører sagde, at blive til bare Menighed, men at have været meget nær ved at lede til Enighed, og der er ingen Tvivl om, at den kunde have været opnaaet. Jeg skal imidlertid nu ikke føre denne Diskussion længere ud, det er til ingen Verdens Nytte. Har den ærede Ordfører Lykt til at bringe den videre med en Ordstrid i høie Toner og